

Et unikt vendepunkt uden fortilfælde i menneskets historie

Leder fra LaRouchePAC, 4. februar 2016 – Vi står ved et unikt vendepunkt uden fortilfælde i historien; historien er gået ind i en ny fase, ikke i løbet af de seneste årtier eller de seneste par år, men i realiteten i løbet af de seneste dage. Endnu ved ingen, hvad det vil bringe, hverken til det bedre eller til det værre; vi må se til, at det bliver meget bedre.

Selv de personer, der skaber spillene, ved ikke, hvad spillene vil blive, sagde Lyndon LaRouche i dag med henvisning til den beslutning, man har truffet, om at gå i krig med Rusland og Kina.

Som LaRouche tidligere udtrykte det, den 1. februar:

»Vi er på vej ind i et forandringens område, som vi ikke har noget fortilfælde for. Vi må derfor overveje spørgsmålet om at undersøge, mht. vore egne meninger, at undersøge disse spørgsmål, der må udforskes for denne tid. For, det vil ikke blive det samme gamle, det samme gamle; det vil blive meget anderledes. Det vil uundgåeligt blive nyt.«

Det eneste, vi virkelig kan forlade os på som retningslinje for vore handlinger i disse enestående skæbnedage, er de dybest kendte og mest fundamentale sandheder. De er ikke det, som det meste af den vrang-uddannede verden siger, de er – det, der på den mest intime måde kendes af hver eneste af os, er menneskets fundamentale natur. Ikke det »praktiske menneske«, men mennesket, som vi kun møder det, når det rejser ud i rummet.

Eller, når mennesket faktisk fungerer på en kompetent måde.

Lyndon LaRouche, 1, februar:

»Vi stræbte efter at forstå, hvad der er ved mennesket; hvad menneskeheden er; hvorfor eksisterer menneskeheden? Hvad betyder menneskehedens eksistens? Og vi opdager, at man må ud på galaktiske vande og sådanne steder for at opdage og erfare, hvad det betyder. Mennesket har for længst forstået, at mennesket er en unik skabning, en unik skabelse; processen er gået ud på at forsøge at udvide vores indsigt i, hvad dette vil sige. Og præcis dér må vi begynde med disse spørgsmål, under de nuværende betingelser. Hvis man ikke gør det, kommer man ikke til pointen; man vil gøre fejltagelser i forklaringerne og så videre, og de er forkerte. Pointen er, at mennesket er en skabende kraft i universet; men menneskeheden må lære, hvordan det skal opføre sig, for at kunne virkeliggøre rollen som en kraft i universet.«

Dette er ikke menneskeskabte, men universelle principper – de principper, vi får tilgang til gennem rumprogrammet.

»Udviklingen af rumprogrammet var udviklingen af menneskets evne til at forme planetsystemets skæbne. Med menneskehedens intelligens, dens intelligente rolle i håndteringen af mulighederne og udfordringerne, som det ydre rum repræsenterer; alle de galaktiske principper, som er vendepunkter, og sådanne ting. Alle disse ting er ikke menneskeskabte; de er ikke menneskets skabelser. De involverer potentialet for menneskelig skabelse; men de gengiver faktisk principper, der skaber og forbedrer universet. Det er derfor udviklingen af intellektets skabekraft af denne art, der definerer menneskehedens virkelige betydning som sådan. Uden det er der intet; der er ikke noget, der er os givet automatisk; som noget, der er kastet ned på gaden. Disse ting, der er skabende, blev skabt af personers, enkeltindviders intellekt; og disse individer skabte adgangen til at forstå, hvordan universet fungerer. Så genialiteten ligger i universet; ikke i enkeltindividet.

Det ligger i den rolle, som enkeltindividet spiller i arbejdet med at opbygge universet.»

John F. Kennedy sagde engang:

»I sin søgen efter viden og fremskridt er mennesket determineret og kan ikke afskrækkes. Udforskningen af rummet vil skride frem, hvad enten vi deltager i det eller ej, og det er en af de allerstørste eventyr nogensinde, og ingen nation, der har forventninger om at blive leder for andre nationer, kan forvente at falde bagud i kapløbet om rummet.»

Den kendsgerning, at det transatlantiske område, der domineres af Det britiske Imperium, nu ikke er andet end en bunke rustent jern, opsummeres i det faktum, at det er ingen anden end Barack Obama, der annullerede USA's rumprogram, kort tid efter sin tiltrædelse i embedet. I mellemtiden er Kina gået frem med sit rumprogram og inspirerer netop nu sine 1,4 mia. mennesker med udsigten til i fremtiden at foretage den første landsætning af en månerobot på Månens bagside – af hvilken mennesket hidtil kun har nogle få, stjalne glimt – i hele menneskehedens historie. Amerikanere vil nu ikke lykkes med noget som helst, med mindre de følger inspirationen fra Rusland og Kina – uanset, hvad folk måtte sige om dette.

»For det første, så er spørgsmålet her, at vi har en kontrast mellem på den ene side Putin, der er en ledende personlighed i verden som helhed, samt det, der er sket for så vidt angår Kina. Hvis man ser på et kort over verdenssamfundet, vil man sige, at det samfund, vi mest taler om, det transatlantiske samfund, befinder sig i en tilstand af kollaps. Det er en fiasko. Det har været en fiasko. Og det fortsætter i nutiden med at være en fiasko. Og vi forsøger at sparke det tilbage til en form for faktisk eksistens. Men kendsgerningen er den, at vi må forlade os på Ruslands og Kinas ledende rolle. Rusland og Kina er en anden del af hele planeten, end de andre dele, generelt. Indien er en del af denne interessegruppe.

Men det transatlantiske samfund er virkelig nedbrudt. Det har ingen iboende overlevelses-duelighed. Det kan kun vinde, eller genvinde, overlevelse ved at følge Putins og Kinas lederskab. Og det, der er sammen med dem; Indien er ved hurtigt at komme frem med deres arbejde, og der foregår andet arbejde i Asien.

Planetens transatlantiske område er derfor et falsum. Det er en fiasko. Det må fuldstændig genopbygges. Det eneste sted, hvor vi kan hente denne genopbygning, er sammen med Kina og Rusland. Uden disse nationer har vi ingen fremtid. Det, vi har, er i realiteten noget, der allerede er dødt. Det hedder Det britiske Imperium. Og Det britiske Imperium er dødt. Det er desværre endnu ikke begravet. Og det vandrer stadig rundt og stiller krav.

Jeg mener, er det netop er temaet i vores aktuelle situation. Vi har to ledende elementer, der er tætte allierede, nemlig Rusland og Kina. Derudover har vi Europa, som er en katastrofe; og en stor del af USA er en absolut katastrofe.

Vores job er derfor i realiteten at samle en myndighed lig den, Kina og Rusland, og deres allierede, repræsenterer. Og vi må ligesom smide det skidt ud, der til overflod findes i salene i vores Kongres. Jeg mener, at Wall Street er en sot, men denne sot har overtaget USA's regering.«

Problemet er, at det, som det transatlantiske samfund foretager sig, er, at de er ved at begå selvmord! De siger, »Ved at begå masseselvmord, og ved i øvrigt at forsøge at slå så mange mennesker som muligt ihjel – så vil vi opnå en stor sejr!« Det her er det rene vanvid. Man må kalde det ved dets rette navn; vanvid. Folk siger, »Jamen, det er da ikke vanvid – det er med fuldt overlæg! Derfor er det ikke vanvid!«

Og Månens bagside begynder at komme inden for synsvidde.

Vi har ingen andre muligheder: vi må acceptere de midler, som

kunne udgøre muligheden – og det er menneskehedens eneste håb.

Supplerende materiale:

Tyskland: Teltschik og Seehofer insisterer på, at dialog med Rusland er uundværlig

I et **interview med Ruslands Sputnik Tyskland** sagde Horst Teltschik, tidligere chef for kanslerkontoret i Tyskland:

»Europæerne og amerikanerne har alt for længe afvist at tale med præsident Putin om Syrien.«

Der er afvigende synspunkter, sagde Teltschik, men der burde have været en diskussion med Putin om, hvordan en reglementeret fred kunne være mulig. »De umiddelbare konsekvenser i Europa er disse utallige flygtninge. Det vil sige, at vi har maksimal interesse i at få denne konflikt afsluttet, så folk ikke flygter. I det stykke spiller Rusland en hovedrolle.« Teltschik sagde, at det store flertal af tyskere ønsker en dialog med Rusland, inklusive et økonomisk samarbejde, og mener, at EU/NATO-sanktionerne har gjort skade på begge sider.

Premierministeren i delstaten Bayern Horst Seehofer sagde ved en pressekonference efter et møde med den russiske præsident Vladimir Putin i går aftes, at

»vi har brug for nogle ideer til at komme ud af sanktionerne, enten i et enkelt skridt eller over flere trin«.

Rusland må også tænke på mulige veje, for eksempel ved at gøre sit »hjemmearbejde« mht. det ukrainske spørgsmål, tilføjede Seehofer. Putin sagde, at de 1.600 selskaber, der har bayersk deltagelse i Rusland, er aktive

»inden for praktisk talt alle sektorer – inden for elektronik, ingeniørvirksomhed, byggeindustri og mere endnu. Halvtreds procent af Tysklands investeringsprojekter i Rusland stammer fra Bayern. De er derfor en særlig gæst her, og vi er meget glade for at se Dem.«

Seehofer svarede:

»Det vigtigste for os er at uddybe vore relationer, først og fremmest selvfølgelig, vore økonomiske relationer, men det er ikke vores eneste mål. Jeg mener, at vi må gøre det samme inden for kultur og videnskab. Disse ting vil vi også diskutere. I nutidens globaliserede verden er vi i Bayern, med vores befolkning på 13 millioner, selvfølgelig meget bevidste om, hvad der foregår hver dag i vores verden, hvad enten det er Syrien eller Ukraine, flygtninge eller kriminalitet. Og vi mener, at, kun ved, at vi handler i fællesskab, og ikke i konflikt med hinanden, kan vi løse disse problemer. I dette vores ønske søger vi ikke at handle i modstrid med vores forbundsregering, men sammen med den, og vi handler ikke imod Rusland, men håber at samarbejde med Rusland.«

Her til aften mødtes Seehofer også med de russiske regeringsministre for industri og økonomisk politik, delvis som en forberedelse til endnu et besøg til efteråret sammen med en magtfuld delegation af tyske industri- og bankfolk.